ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ២០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់
ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន

****

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ន.ស.រកត. ១០៩៤/៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ន.ស រកត.១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- តាមតម្រូវការ នៃការរៀបចំគ្រប់គ្រង និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- តាមការអនុម័តរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

សំរេច

ជំពូកទី ១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : អង្គភាពរដ្ឋបាលរបស់រដ្ឋ ត្រូវប្រមូលផ្តុំស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។ ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននីមួយៗ ត្រូវដាក់ក្រោមការដឹកនាំរបស់រដ្ឋមន្ត្រីមួយរូប ឬរដ្ឋលេខាធិការមួយរូប ។ ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គ-

ភាពនានាចំណុះក្រសួង ឬរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។ពុំអាចដាក់អង្គភាពថ្នាក់កណ្ដាលណាមួយអោយស្ថិតនៅក្រោមឋានានុក្រមនៃក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានពីរ ឬ ច្រើនផ្សេងពីគ្នាបានឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រៅពីអង្គភាពដែលចំណុះទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី គ្មានអង្គភាពរដ្ឋបាលណាមួយ ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមឋានានុក្រមនៃក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានណាមួយឡើយ លើកលែងតែអង្គភាព ឬ អាជ្ញាធរដែលមានស្វ័យភាព ។

មាត្រា ២ : អនុក្រឹត្យនេះមិនគ្របដណ្ដប់ទៅលើការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិឡើយ ។

ជំពូកទី ២
ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ

មាត្រា ៣ : ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននីមួយៗ រួមមាន ÷

–អង្គភាពកណ្ដាលមួយ ឬច្រើនចំណុះក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន

–អង្គភាពមូលដ្ឋាន (ខាងក្រៅ) ចំណុះក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន

–គ្រឹះស្ថានសាធារណៈដែលស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន

–ខុទ្ទកាល័យរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការ ដែលជាប្រធានស្ថាប័ន

មាត្រា ៤ : អង្គភាពកណ្ដាលចំណុះក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននីមួយៗ អាចមាន ÷

–អគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយ ក្នុងករណីពិសេស

–អគ្គនាយកដ្ឋានមួយ ឬច្រើន ដែលបែងចែកជានាយកដ្ឋាន

–អគ្គាធិការដ្ឋានមួយ ឬ អធិការដ្ឋានមួយ

–អគ្គនាយកដ្ឋាន ឬ នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងកិច្ចការទូទៅមួយ

–នាយកដ្ឋានជំនាញមួយចំនួន

មាត្រា ៥ : អង្គភាពមូលដ្ឋាន (ខាងក្រៅ) ចំណុះក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន រួមអាចមាន ÷

ក–ថ្នាក់ខេត្ត - ក្រុង

–មន្ទីរជំនាញដឹកនាំដោយប្រធានមន្ទីរ

–មន្ទីរជំនាញនីមួយៗ ចែកចេញជាការិយាល័យ ។

ក្រៅពីការិយាល័យមន្ទីរជំនាញនីមួយៗ អាចមានអង្គភាពចំណុះមួយចំនួន ។

ខ–ថ្នាក់ស្រុក - ខណ្ឌ

–ការិយាល័យមួយដែលចែកចេញជាផ្នែកផ្សេងៗ

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃអង្គភាពមូលដ្ឋាន (ខាងក្រៅ) ទាំងនេះ នឹងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យមួយផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ៣

អំពីអគ្គនាយកដ្ឋាន

មាត្រា ៦ : ប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលនៃក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននីមួយៗ ត្រូវរៀបចំអោយមានជាអគ្គនាយកដ្ឋាន ដែលបែងចែកជានាយកដ្ឋាន ។ នាយកដ្ឋាននីមួយៗ បែងចែកជាការិយាល័យ ។

ប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលនៃក្រសួង ឬរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ដូចបានរៀបរាប់ខាងមកហើយនេះ ត្រូវរៀបចំតាមអង្គការលេខដ្យ ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ការបង្កើតអគ្គនាយកដ្ឋាន និង នាយកដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដែលនឹងបញ្ជាក់អំពីភារកិច្ច និងការរៀបចំរបស់អគ្គនាយកដ្ឋាន និង នាយកដ្ឋាន ។ ចំណែកការបង្កើតការិយាល័យក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសាមី ដែលនឹងបញ្ជាក់នូវភារកិច្ច នៃការិយាល័យនោះ ។

មាត្រា ៧ : អគ្គនាយកដ្ឋានស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អគ្គនាយកមួយរូប ។ ក្នុងករណីចាំបាច់អាចមានអគ្គនាយករងជាជំនួយការ ។

នាយកដ្ឋានស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រធាននាយកដ្ឋានមួយរូប ។ ក្នុងករណីពិសេសប្រធាននាយកដ្ឋានមួយអាចមានឋានៈ និងបុព្វសិទ្ធិជាអគ្គនាយក ។ ប្រធាននាយកដ្ឋាន មានអនុប្រធាននាយកដ្ឋានមួយរូប ឬច្រើនរូបជាជំនួយការ ។ ការិយាល័យស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់នាយកការិយាល័យមួយរូប ដែលមាននាយរងការិយាល័យជាជំនួយការ ។

អគ្គនាយក ប្រធាននាយកដ្ឋាន និង នាយការិយាល័យ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះដំណើរការអង្គភាពរបស់ខ្លួន និង ការអនុវត្តន៍ភារកិច្ចដែលថ្នាក់លើប្រគល់អោយ តាមបានកិច្ចអនុវត្តបទបញ្ជា និងការណែនាំរបស់ថ្នាក់លើក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ។

មាត្រា ៨ : អគ្គនាយកត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលដោយយោងតាមសំណើរបស់ប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

អគ្គនាយករងមានឋានៈសមមូលនិងប្រធាននាយកដ្ឋាន នឹងត្រូវតែងតាំងដោយអនុក្រឹត្យ ។ ចាប់តាំងពីថ្នាក់អនុប្រធាននាយកដ្ឋាន និងថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែល រហូតដលនាយការិយាល័យ ត្រូវតែងតាំងដោយប្រកាសរបស់ប្រធានស្ថាប័ន ។ មន្ត្រីខាងលើនេះត្រូវតែងតាំងក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ដែលមានក្នុងក្របខ័ណ្ឌមុខងារសាធារណៈ ហើយត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រិះវិជ្ជា សមត្ថភាពជំនាញ អតីតភាព ព្រមទាំងឋានន្តរសក្តិស្របតាមលក្ខន្តិកៈ ដោយឡែកនៃអង្គមន្ត្រីនីមួយៗ ។

មាត្រា ៩ : អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងកិច្ចការទូទៅ ត្រូវទទួលបន្ទុកការងាររដ្ឋបាល - បូកសរុប រាយការណ៍ ឯកសារ - បុគ្គលិក - ផែនការ - ហិរញ្ញវត្ថុ និងសម្ភារៈបរិក្ខារ

ជំពូកទី ៤

អំពីអគ្គាធិការដ្ឋាន ឬ អធិការដ្ឋាន

មាត្រា១០ : អគ្គាធិការដ្ឋាន ឬ អធិការដ្ឋាន មានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីអោយអង្គភាពរដ្ឋបាលកណ្តាល អង្គភាពមូលដ្ឋាន (ខាងក្រៅ) ចំណុះក្រសួង ឬរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន មានដំណើរការល្អ ។ ក្នុងករណីនេះអគ្គាធិការដ្ឋាន ឬអធិការដ្ឋាន មានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ ដំណើរការរបស់អង្គភាព និងនាយកដ្ឋានទាំងនោះអោយស្របតាមគោលច្បាប់ ស្របតាមទិសដៅ និងបទបញ្ជារបស់ប្រធានស្ថាប័ន ។ អគ្គាធិការដ្ឋាន ឬអធិការដ្ឋាន រាយការណ៍អំពីបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ជូនប្រធានស្ថាប័ន ប៉ុន្តែពុំមានសិទ្ធិសំរេចជំនួសទេ ។

មាត្រា១១ : អគ្គាធិការដ្ឋាន ដឹកនាំដោយអគ្គាធិការមួយរូប អាចមានអគ្គាធិការរងជាជំនួយការ យោលទៅតាមតម្រូវការ ។ អធិការដ្ឋានដឹកនាំដោយអធិការមួយរូប អាចមានអធិការរង ១ ឬ ២ រូប ជាជំនួយការ ។

មាត្រា១២ : អគ្គាធិការមានឋានៈសមមូល និងអគ្គនាយក ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយយោងសំណើប្រធានស្ថាប័នសាមី ក្នុងចំណោមអធិការរបស់ក្រសួងដែលមានគុណសម្បត្តិ និងបទពិសោធន៍គ្រប់គ្រាន់ក្នុងកិច្ចការនេះ ។ រីឯអធិការមានឋានៈសមមូល និង ប្រធាននាយកដ្ឋានត្រូវតែងតាំង ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់ប្រធានស្ថាប័នសាមីក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការនៃក្រសួង ដែលធ្លាប់បំរើការយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាមន្ត្រីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ឬធ្លាប់មានតួនាទីសំខាន់ ។

អគ្គាធិការរង និងអធិការមានឋានៈសមមូលនិងប្រធាននាយកដ្ឋាន នឹងត្រូវតែងតាំងដោយអនុក្រឹត្យ ។ អធិការរងមានឋានៈសមមូលនិងអនុប្រធាននាយកដ្ឋាន ដែលនឹងត្រូវតែងតាំង ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

មាត្រា១៣ : អគ្គនាយកដ្ឋាន - អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន - អគ្គាធិការដ្ឋាន - នាយកដ្ឋាន អធិការដ្ឋាន និងការិយាល័យជាអង្គភាពពានានិរន្តរភាព នៃប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលរបស់ក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។

ជំពូកទី ៥

អំពីការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញកិច្ច

មាត្រា១៤ : ក្រសួងឬរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននិមួយៗ មានអង្គភាពត្រួតពិនិត្យ ហិរញ្ញវត្ថុ ។ អភិបាលត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុមួយ ឬ ពីរនាក់ ជ្រើសរើសក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការមានជំនាញ និង បទពិសោធន៍គ្រប់គ្រាន់ តែងតាំងដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង

ហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើការអមក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។

មាត្រា ១៥ : ការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញកិច្ចត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ស្ដីពីការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុលើការចំណាយថវិការដ្ឋទៅតាមក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ខេត្ត–ក្រុង ។ ក្នុងករណីនេះ អភិបាលត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរាយការណ៍ភ្ជាមនូវបាតុភាពទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានពិនិត្យឃើញជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលខ្លួននៅក្រោមឱវាទ និងជូនរដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការជាប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

ជំពូកទី ៦

អំពីខុទ្ទកាល័យរបស់ប្រធានស្ថាប័ន

មាត្រា ១៦ : ខុទ្ទកាល័យក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានជាអង្គភាពដោយឡែក ដែលមានបេសកកម្មជាជំនួយរដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការក្នុងឋានៈរបស់លោកជាអ្នកនយោបាយផ្នែកលើការងារក្នុងរង្វង់រាជរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋសភាជាតិ ក៏ដូចជាក្នុងឋានៈលោកជាអ្នកដឹកនាំរដ្ឋបាលក្នុងក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។

មាត្រា ១៧ : ភារកិច្ចរបស់ខុទ្ទកាល័យមានជាអាទិ៍ :

- –រ៉ាប់រងទំនាក់ទំនងជាមួយ និង ខុទ្ទកាល័យរបស់រដ្ឋមន្ត្រីឯទៀត ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកតំណាងរាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធឃោសនាទាំងឡាយ ។
- –ផ្ដល់យោបល់ជូនរដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការ ចំពោះកិច្ចការទូទៅក្នុងក្រសួង និង ចំពោះសំណុំរឿងទាំងឡាយដែលប្រធានស្ថាប័នបានប្រគល់អោយពិនិត្យ ។ ភារកិច្ចផ្ដល់យោបល់នេះមិនផ្ដល់សិទ្ធិអោយខុទ្ទកាល័យបំពេញការងារជំនួសអង្គភាពមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានឡើយ ។
- –ចែកផ្សាយអំពីគោលដៅរបស់ប្រធានស្ថាប័ន ។
- –រៀបចំកាលវិភាគរបស់រដ្ឋមន្ត្រី និង អង្គភាពចំណុះក្រសួង រួចតាមដានការអនុវត្តន៍ការងារទាំងនោះអោយស្របតាមកាលវិភាគដែលបានកំណត់ ។
- –រៀបចំសម័យប្រជុំការងារក្នុងក្រសួងផ្ទាល់ ព្រមទាំងកិច្ចប្រជុំការងារអន្តរក្រសួង ។
- –បញ្ជូនបទបញ្ជារដ្ឋមន្ត្រី ដល់អង្គភាពទាំងឡាយក្នុងក្រសួង តាមការដែលរដ្ឋមន្ត្រី ប្រធានស្ថាប័នប្រគល់សិទ្ធិអោយ ។
- –តាមដាន និង សំរបសំរួលសកម្មភាពផ្សេងៗ ទាំងឡាយរបស់ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានដើម្បីសំរួលការងារ និងតាមដានការអនុវត្តន៍បញ្ជារបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការ ។

មាត្រា ១៨ : សមាជិកខុទ្ទកាល័យ ត្រូវជ្រើសរើសដោយប្រធានស្ថាប័នផ្ទាល់តាមការស្នើសុំ ឃើញ

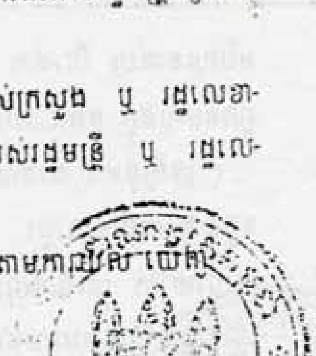

5

និងទំនុកទុកចិត្តរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការនោះ ហើយអាចបញ្ឈប់សមាជិកណាម្នាក់ នៃខុទ្ទកាល័យនោះ បានគ្រប់ពេលវេលាដោយមិនបាច់បញ្ជាក់ពីមូលហេតុអ្វីទាំងអស់ ។ សមាជិកខុទ្ទកាល័យត្រូវចាកចេញពីមុខតំណែងរបស់ខ្លួន ពេលមានការផ្លាស់ប្ដូររដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការដែលបានជ្រើសរើសខ្លួន វៀរលែងតែរដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការ ដែលចូលកាន់តំណែងថ្មីបានឯកភាពថារក្សាទុកសមាជិកណាមួយ នៃអតីតខុទ្ទកាល័យ ។

មាត្រា ១៩ : មុខងារ នៃសមាជិកខុទ្ទកាល័យ ជាមុខងារសំរាប់តែមួយរយៈប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុនេះ សមាជិកខុទ្ទកាល័យណា ដែលពីមុនគ្មានលក្ខណសម្បត្តិដើមជាមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌ ពុំអាចទាមទារលក្ខណសម្បត្តិនេះបានដោយយោលទៅលើការតែងតាំងខ្លួនជាសមាជិកខុទ្ទកាល័យនោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញនៅពេលដែលខ្លួនបានចាកចេញពីមុខតំណែងដើម ដើម្បីចូលមកបំរើការខុទ្ទកាល័យ សមាជិកខុទ្ទកាល័យដែលមានលក្ខណសម្បត្តិជាមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌរួចមកហើយត្រូវរក្សាទុកដដែលនូវលក្ខណសម្បត្តិនេះ ព្រមទាំងអតីតភាពរបស់ខ្លួនក្នុងក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានដើម ។

មាត្រា ២០ : ខុទ្ទកាល័យដឹកនាំដោយនាយកខុទ្ទកាល័យមួយរូប ដែលត្រូវតែងតាំងដោយប្រកាស ។

នាយកខុទ្ទកាល័យមាននាយខុទ្ទកាល័យម្នាក់ ដែលត្រូវតែងតាំងដោយប្រកាសជាអ្នកជំនួយការដែលមានភារកិច្ចជាអាទិ៍ រ៉ាប់រងការងារទាក់ទងពិធីការនិង ទំនាក់ទំនងជាមួយសាធារណជន ។

មាត្រា ២១ : ក្រៅពីនាយកខុទ្ទកាល័យ និងនាយខុទ្ទកាល័យ ខុទ្ទកាល័យអាចមានសមាជិក ÷ ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស អនុពន្ធសភា អនុពន្ធសារពត៌មាន និងលេខាធិការផ្ទាល់ដែលតែងតាំងដោយប្រកាស ។ មន្ត្រីទាំងនេះមិនត្រូវមានចំនួនលើសពី ៣រូប ចំពោះទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋមន្ត្រី ២រូប ចំពោះរដ្ឋលេខាធិការដែលជាប្រធានស្ថាប័ន និង ១រូប ចំពោះរដ្ឋលេខាធិការដែលពុំមែនជាប្រធានស្ថាប័ន ។ មន្ត្រីខុទ្ទកាល័យខាងលើនេះ ពិនិត្យលើសំណុំរឿងដែលនាយកខុទ្ទកាល័យប្រគល់អោយ ហើយជួយនាយកខុទ្ទកាល័យតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនម្នាក់ៗ ។ ការបែងចែកភារកិច្ចរបស់សមាជិកខុទ្ទកាល័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។

មាត្រា ២២ : បន្ថែមលើបុគ្គលិករាជការ ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២១ ខាងលើ ប្រធានស្ថាប័ននីមួយៗ អាចមានបេសកជន ទីប្រឹក្សា និងជំនួយការដែលបំពេញបេសកកម្ម ក្នុងក្របខ័ណ្ឌខុទ្ទកាល័យ ដែលមានចំនួនសរុបមិនលើសពីបីរូប ហើយត្រូវតែងតាំងដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៣ : អង្គភាពបុគ្គលិកត្រូវផ្ដល់បុគ្គលិកក្របខ័ណ្ឌរបស់ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានជូនខុទ្ទកាល័យរ៉ាប់រងលើកិច្ចការផ្នែកផ្គត់ផ្គង់ ដូចជាអ្នកបើកបរ ឬ លេខាធិការការិយាល័យ ។ ល ។ មុខតំណែងរបស់ភ្នាក់ងារទាំងអស់នេះ ជាមុខតំណែងរដ្ឋបាលធម្មតាដែលមិនមានការផ្លាស់ប្ដូរជាស្វ័យប្រវត្តិ នៅពេលដែលមានការផ្លាស់ប្ដូររដ្ឋមន្ត្រី ។

5

ជំពូកទី ៧

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៤ : ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានទាំងអស់ត្រូវតែរៀបចំឡើងវិញ នូវរចនាសម្ព័ន្ធអោយស្របតាមបទបញ្ញត្តិ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៥ : បទបញ្ញត្តិផ្ទុយទាំងឡាយណា ដែលមានឋានានុក្រមស្មើ ឬ ទាបជាងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៦ :សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី និង រដ្ឋលេខាធិការទាំងអស់មានបន្ទុករៀងៗខ្លួនអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ដែលចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខា និងចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ **នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២**

នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

បានបង្កំទូលថ្វាយ និង គោរពជូន

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង ទី ២.

សុខ អាន **ទេព សីវុឌ្ឍ**

កន្លែងទទួល

-ព្រះរាជខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃរដ្ឋសភា
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចក្រុមព្រះនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
-ដូចមាត្រា ២៣
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន

គំរូទី ១
អគ្គការលេខ ក្រសួង ....

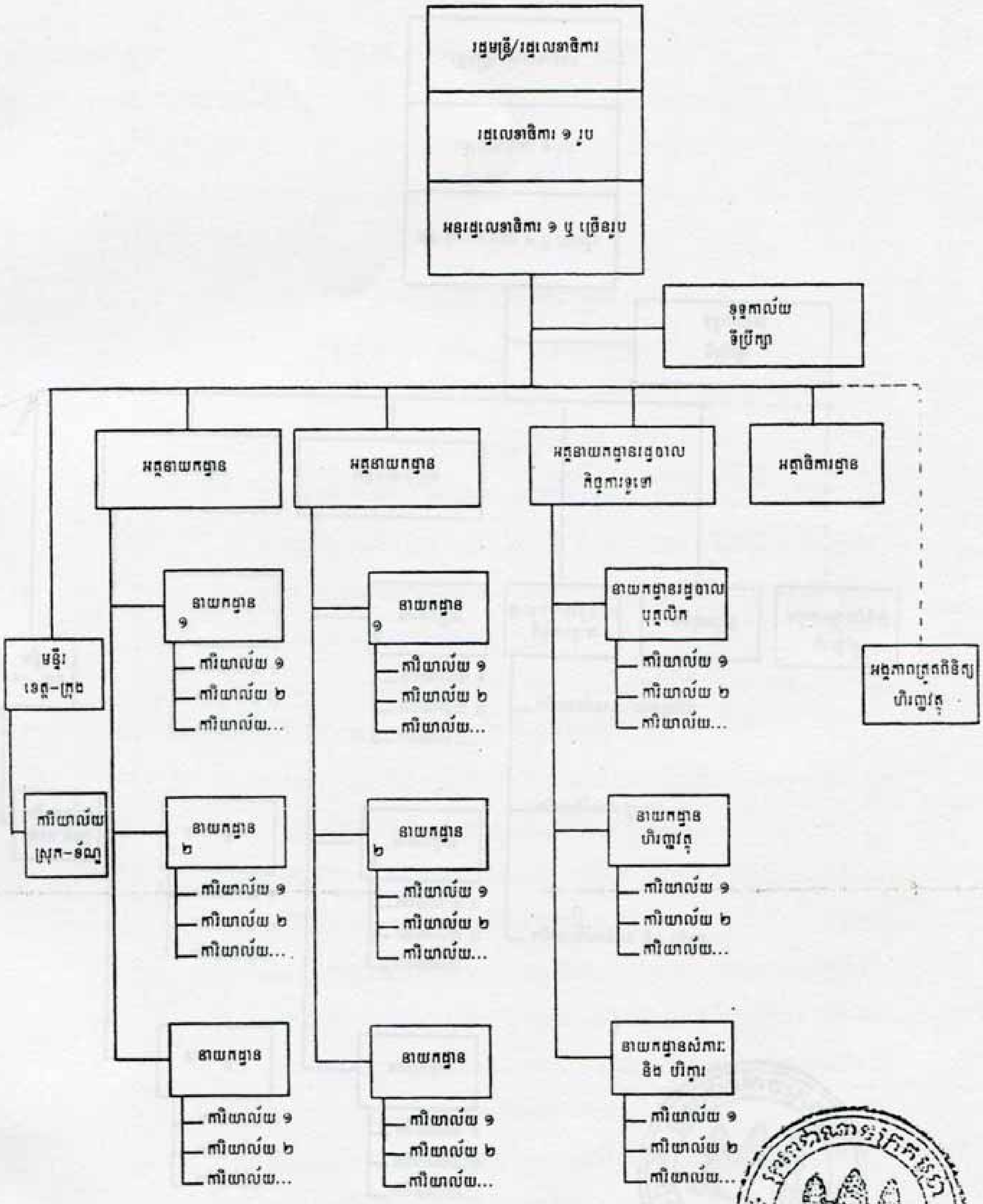

ឧបសម្ព័ន្ធ
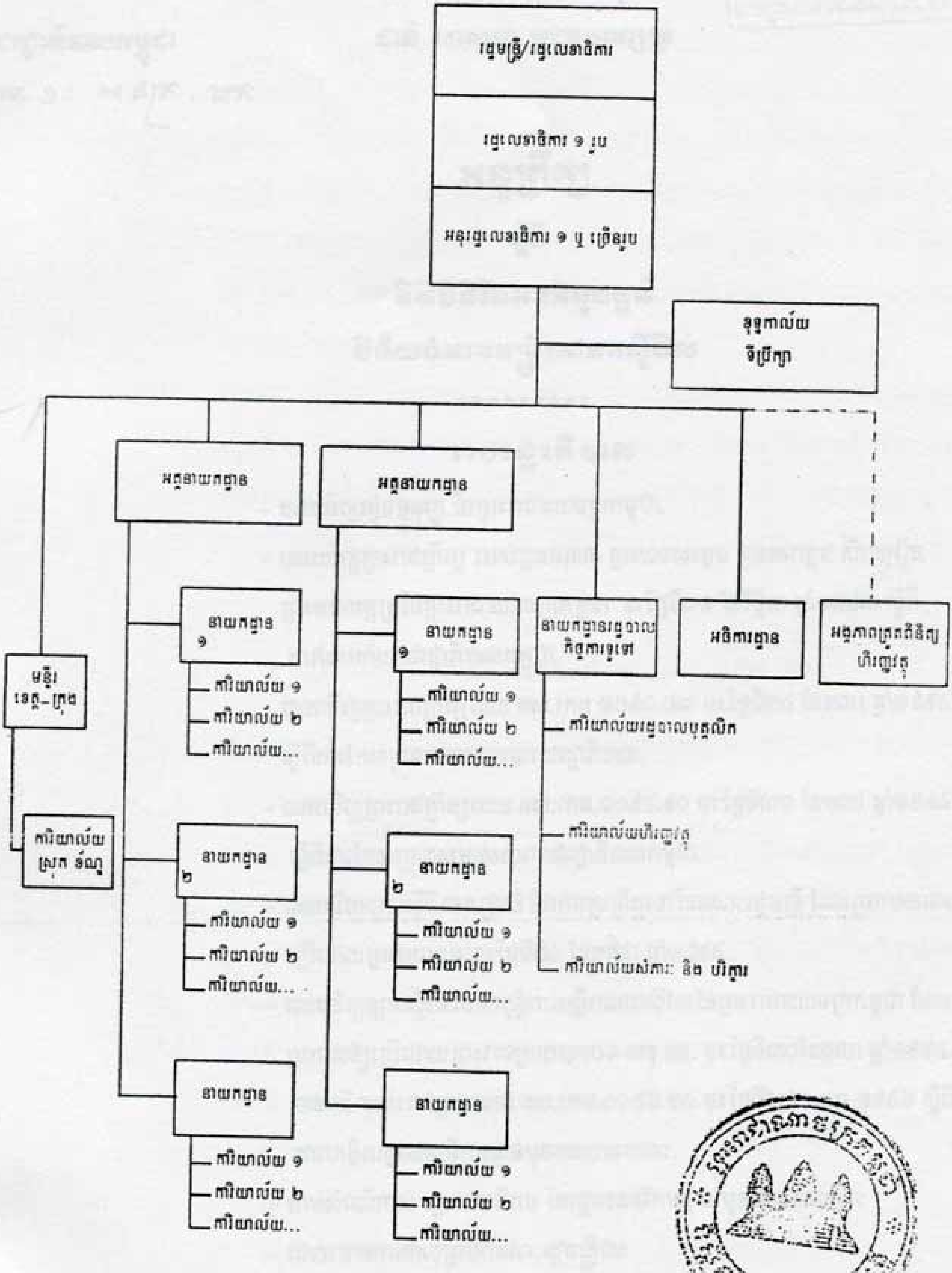
គំរូទី ២
អគ្គការលេខ ក្រសួង ....